

**Odpověď na žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů**

Povinný subjekt: Podniky města Šumperka a.s., se sídlem Slovanská 255/21, Šumperk
787 01, IČO: 65138163

Žádost obdržena dne 15.08.2017.

Žádost zaevidovaná pod č. 1/2017.

Žádost vyřízena dne 30.08.2017.

Žadatel požádal o poskytnutí následujících pravomocných rozhodnutí soudů, které se vztahují k činnosti povinného subjektu, a to konkrétně:

- rozsudku (usnesení) Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ve věci sp.zn. 2 TO 79/2017,
- rozsudku Okresního soudu v Šumperku ve věci sp. zn. 1 T 109/2016.

Požadované informace byly poskytnuty v plném rozsahu, respektive obě rozhodnutí soudu byla poskytnuta v anonymizované formě.

Mgr. Patrik Tomáš Pavlíček
ředitel společnosti
Podniky města Šumperka a.s.

V Šumperku : 30.08.2017

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Šumperku rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. I. [redacted] Kozáka a soudců přísedících J. [redacted] Valouchové a O. [redacted] Bartošové v hlavním líčení konaném dne 5.12.2016 v Šumperku,

t a k t o :

Obžalovaný

Ing. Luděk Š [redacted] erlich,

nar. [redacted] 6. 7. 1966 v [redacted] Šumperku, technik, trvale bytem [redacted] Šumperk, ul. Krátká č. 965/1,

j e v i n e n , ž e

v období nejméně od 1. 7. 2006 do 31. 8. 2014 ve funkci ředitele obchodní společnosti Podniky města Šumperka a.s., IČ: 65138163, se sídlem Slovanská č. 255, 787 01 Šumperk (dále jen PMŠ a.s.), jmenovaného na podkladě manažerské smlouvy uzavřené mezi ním a spol. PMŠ a.s. ze dne 30. 4. 1996 ve věci nájemního vztahu z uzavřené Smlouvy o nájmu nebytových prostor uzavřené mezi PMŠ a.s. jako pronajimatelem a J. [redacted] Doskočilem podnikajícím pod IČO49596004 s místem podnikání ul. Temenická č. 17, Šumperk jako nájemcem ze dne 15. 8. 1999 a od 28. 2. 2002 pak s následnickou společností JIRDOS, s.r.o., IČ: 25861581, se sídlem Vinopalnická č. 667, 180 00 Praha, zastoupenou jednatelem J. [redacted] Doskočilem, nar. [redacted] 30. 4. 1977, trvale bytem [redacted] ul. Temenická č. 17, Šumperk, s předmětem nájmu jímž byl Hotel Sport na ul. Žerotínově č. 59, Šumperk, a dále navazujících dodatků ze dne 1. 9. 2001, 28. 2. 2002, 13. 1. 2003, 5. 8. 2003, a

31. 8. 2009 řádně a důsledně netrval na dodržování podmínek nájemní smlouvy společností JIRDOS s.r.o. hrazením měsíčních záloh za služby spojené s užíváním nebytových prostor podle bodu IV. této smlouvy a následujících dodatků formou plateb jež měly být poukazovány na bankovní účet společnosti PMŠ a.s., číslo účtu: 8010-0509002623/0300, nýbrž vědom si smluvních podmínek a toho, že zálohy nejsou vůbec hrazeny připustil, aby společnosti JIRDOS, s.r.o. byly odebrané služby zahrnující teplo, teplou užitkovou vodu, studenou vodu a elektřinu, fakturovány zpravidla jednou ročně, přičemž takto vystavované faktury v letech 2006 až 2014 společnost JIRDOS, s.r.o. v době splatnosti neuhradila nebo pouze v ojedinělých případech po době splatnosti jen částečnou úhradou do pokladny společnosti PMŠ a.s., a tak za odebrané služby v roce 2005, fakturované v roce 2006 vznikl dluh ve výši 318.625,- Kč, za odebrané služby v roce 2006, fakturované v roce 2007 vznikl dluh ve výši 793.818,49,- Kč, za odebrané služby v roce 2007, fakturované v roce 2008 vznikl dluh ve výši 326.059,90,- Kč, za služby odebrané v roce 2008, fakturované v roce 2009 vznikl dluh ve výši 992.970,- Kč, za služby odebrané v roce 2009, fakturované v roce 2010 vznikl dluh ve výši 1.044.474,42 Kč, za služby odebrané v roce 2010, fakturované v roce 2011 vznikl dluh ve výši 1.029.540,52 Kč, za služby odebrané v roce 2011, fakturované v roce 2012 vznikl dluh ve výši 946.202,68 Kč, za služby odebrané v roce 2012, fakturované v roce 2013 vznikl dluh ve výši 881.904,57 Kč, za služby odebrané v roce 2013, fakturované v roce 2014 vznikl dluh ve výši 846.477,15 Kč a za odebrané služby v roce 2014, fakturované v roce 2015 vznikl dluh ve výši 470.457,16 Kč, což činí celkem 7.650.529,50 Kč, vedle toho tímž způsobem připustil, aby společnost JIRDOS s.r.o. neuhradila nájemné za letní restauraci v 1.NP hotelu Sport RCP PUB Šenk za roky 2013 a 2014 formou záloh úhrad za služby spojených s užíváním nebytových prostor podle bodu IV. Smlouvy o nájmu nebytových prostor uzavřené 1.9.2000 mezi PMŠ a.s. Šumperk jako pronajimatelem a J. D. podnikajícím pod IČO 49596004 jako nájemcem při užívání Hotelu Sport, čímž vznikl na dohodnutých platbách za rok 2013 dluh ve výši 38.720,- Kč a za rok 2014 dluh ve výši 6.219,40 Kč, tedy celkem: 44.939,40 Kč; v součtu tak připustil celkový dluh společnosti JIRDOS s.r.o. ve výši 7.695.468,90 Kč, přičemž tyto postupně rostoucí závazky společnosti JIRDOS s.r.o. ze své funkce ředitele společnosti PMŠ a.s. zodpovědně neřešil, neinformoval o nich ani představenstvo PMŠ a.s. až do srpna 2014 a neoprávněně se spokojil ústním příslibem jednatele společnosti JIRDOS, s.r.o. uhradit tyto závazky v budoucnu a ani sám nečinil jiná přiměřená opatření ke sjednání nápravy, čímž porušil jednak povinnost vyplývající z ust. § 73 odst. 1 písm. d) a § 74 písm. g) zákona č. 65/1965 Sb. (zákoníku práce), ve znění pozdějších předpisů, resp. s účinností od 1. 1. 2007 z ustanovení § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zákona č. 262/2006 Sb., (zákoníku práce), tedy řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, a dále zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, jednak povinnost upravenou v bodě č. 13 Manažerské smlouvy uzavřené mezi PMŠ a.s. a obžalovaným dne 30.4.1996 podle něhož se zavázal zdržet se jakéhokoliv jednání poškozujícího zaměstnavatele,

t e d y porušil podle zákona mu uloženou a smluvně převzatou povinnost spravovat cizí majetek a tím jinému způsobil škodu velkého rozsahu,

t í m s p á c h a l

zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 220 odstavec 3 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu **podmínečně odkládá a zkušební doba** se stanoví na **2,5 (dva a půl) roku**.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu **odkazují se** Podniky města Šumperka a.s. Šumperk se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení soud zjistil, že obžalovaný v období nejméně od 1. 7. 2006 do 31. 8. 2014 ve funkci ředitele obchodní společnosti Podniky města Šumperka a.s., IČ: 65138163, se sídlem Slovanská č. 255, 787 01 Šumperk (dále jen PMŠ a.s.), jmenovaného na podkladě manažerské smlouvy uzavřené mezi ním a spol. PMŠ a.s. ze dne 30. 4. 1996 ve věci nájemního vztahu z uzavřené Smlouvy o nájmu nebytových prostor uzavřené mezi PMŠ a.s. jako pronajímatelem a J. D. podnikajícím pod IČO49596004 s místem podnikání ul. Temenická č. 17, Šumperk jako nájemcem ze dne 15. 8. 1999 a od 28. 2. 2002 pak s následnickou společností JIRDOS, s.r.o., IČ: 25861581, se sídlem Vinopalnická č. 667, 180 00 Praha, zastoupenou jednatelem J. D. nar. 30. 4. 1977, trvale bytem ul. Temenická č. 17, Šumperk, s předmětem nájmu jímž byl Hotel Sport na ul. Zerotínově č. 59, Šumperk, a dále navazujících dodatků ze dne 1. 9. 2001, 28. 2. 2002, 13. 1. 2003, 5. 8. 2003, a 31. 8. 2009 řádně a důsledně netrval na dodržování podmínek nájemní smlouvy společnosti JIRDOS s.r.o. hrazením měsíčních záloh za služby spojené s užíváním nebytových prostor podle bodu IV. této smlouvy a následujících dodatků formou plateb jež měly být poukazovány na bankovní účet společnosti PMŠ a.s., číslo účtu: 8010-0509002623/0300, nýbrž vědom si smluvních podmínek a toho, že zálohy nejsou vůbec hrazeny připustil, aby společnosti JIRDOS, s.r.o. byly odebrané služby zahrnující teplo, teplou užitkovou vodu, studenou vodu a elektřinu, fakturovány zpravidla jednou ročně, přičemž takto vystavované faktury v letech 2006 až 2014 společnost JIRDOS, s.r.o. v době splatnosti neuhradila nebo pouze v ojedinělých případech po době splatnosti jen částečnou úhradou do pokladny společnosti PMŠ a.s., a tak za odebrané služby v roce 2005, fakturované v roce 2006 vznikl dluh ve výši 318.625,- Kč, za odebrané služby v roce 2006, fakturované v roce 2007 vznikl dluh ve výši 793.818,49,- Kč, za odebrané služby v roce 2007, fakturované v roce 2008 vznikl dluh ve výši 326.059,90,- Kč, za služby odebrané v roce 2008, fakturované v roce 2009 vznikl dluh ve výši 992.970,- Kč, za služby odebrané v roce 2009, fakturované v roce 2010 vznikl dluh ve výši 1.044.474,42 Kč, za služby odebrané v roce 2010, fakturované v roce 2011 vznikl dluh ve výši 1.029.540,52 Kč, za služby odebrané v roce 2011, fakturované v roce 2012 vznikl dluh ve výši 946.202,68 Kč, za služby odebrané v roce 2012, fakturované v roce 2013 vznikl dluh ve výši 881.904,57 Kč, za služby odebrané v roce 2013, fakturované v roce 2014 vznikl dluh ve výši 846.477,15 Kč a za odebrané služby v roce 2014, fakturované v roce 2015 vznikl dluh ve výši 470.457,16 Kč, což činí celkem 7.650.529,50 Kč, vedle toho týměž způsobem připustil, aby společnost JIRDOS s.r.o. neuhradila nájemné za letní restauraci v 1.NP hotelu Sport RCP PUB Šenk za roky 2013 a 2014 formou záloh úhrad za

služby spojených s užíváním nebytových prostor podle bodu IV. Smlouvy o nájmu nebytových prostor uzavřené 1.9.2000 mezi PMŠ a.s. Šumperk jako pronajímatelem a J. D. podnikajícím pod IČO 49596004 jako nájemcem při užívání Hotelu Sport, čímž vznikl na dohodnutých platbách za rok 2013 dluh ve výši 38.720,- Kč a za rok 2014 dluh ve výši 6.219,40 Kč, tedy celkem: 44.939,40 Kč; v součtu tak připustil celkový dluh společnosti JIRDOS s.r.o. ve výši 7.695.468,90 Kč, přičemž tyto postupně rostoucí závazky společnosti JIRDOS s.r.o. ze své funkce ředitele společnosti PMŠ a.s. zodpovědně neřešil, neinformoval o nich ani představenstvo PMŠ a.s. až do srpna 2014 a neoprávněně se spokojil ústním příslibem jednatele společnosti JIRDOS, s.r.o. uhradit tyto závazky v budoucnu a ani sám nečinil jiná přiměřená opatření ke sjednání nápravy, čímž porušil jednak povinnost vyplývající z ust. § 73 odst. 1 písm. d) a § 74 písm. g) zákona č. 65/1965 Sb. (zákoníku práce), ve znění pozdějších předpisů, resp. s účinností od 1. 1. 2007 z ustanovení § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zákona č. 262/2006 Sb., (zákoníku práce), tedy řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem a strážít a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, a dále zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, jednak povinnost upravenou v bodě č. 13 Manažerské smlouvy uzavřené mezi PMŠ a.s. a obžalovaným dne 30.4.1996 podle něhož se zavázal zdržet se jakéhokoliv jednání poškozujícího zaměstnavatele.

Obžalovaný Ing. I. Š. v přípravném řízení vyslovil výhrady a poznámky ke sdělení obvinění. V první řadě namítá usnesení představenstva č. 177/2009, kdy JIRDOS provozovala hotel a požádala o snížení nákladů za služby a informovala o stavu vysokých nákladů, tedy že bylo představenstvo informováno a této žádosti nevyhovělo a současně ten samý den schválilo přijetí dodatku č. 5 nájemní smlouvy o prodloužení nájmu na dalších pět let do roku 2014 s možností dalšího prodloužení o pět let. Reakcí bylo pak nikoliv snížení nákladů za služby, ale zajištění částečného zateplení nadpraží a výměna oken v objektu za plastová. V té době i jednával s J. D. starším i J. D. mladším, kteří jej ujistňovali o tom, že mají zájem uznané dluhy vypořádat a obviněný neměl důvod o jejich slibech pochybovat. Svě selhání vidí v tom, že nedokázal dotáhnout do konce přísliby společnosti JIRDOS s.r.o. k úhradě uznaných závazků. Dále se vyjádřil k ekonomickým proporcím mezi nájmem a provozem objektu samostatnými PMŠ a.s., kdy se paradoxně jeví pro PMŠ a.s. výhodnější nájem, protože je zde navíc výrazné nájemné i při neplacení energie a tak vzniká paradoxně nižší ztráta, než když by nemovitost provozoval sám vlastník - PMŠ a.s.. Dále namítá, že ve škodě není zahrnuta částka, kterou byl započten majetek společnosti JIRDOS s.r.o. ve výši 1.300.000,- Kč na základě kupní smlouvy ze dne 5. 11. 2014. Vše bylo náležitě evidováno, tak nedošlo ke zkreslení účetnictví. Dluh měl být uhrazen přistoupením třetí osoby k dluhu, hotovostí a prodejem nemovitostí a provedení korekce provozních nákladů ze strany dlužníků, vše bylo řešeno v rovině ústní. Představenstvo společnosti PMŠ a.s. se v říjnu 2013 dozvědělo, že společnost JIRDOS s.r.o. má jisté problémy s úhradou provozních nákladů. V předchozí době informoval představenstvo obecně, nebyly to informace v konkrétních číslech. K dotazu, proč nedošlo k výpovědi z nájmu dané společností JIRDOS s.r.o. nebo k iniciaci jiných účinných opatření uvedl, že v první řadě pokud JIRDOS s.r.o. mělo informace, že nebudou schopni dostát svým závazkům, měli podat návrh na insolvenční řízení případně sami podat výpověď. Sám detailně představenstvo informoval až v první polovině roku 2014 o skutečném stavu. Do účetní uzávěrky nezasahoval, veškeré pohledávky byly zahrnuty v účetních podkladech a všichni měli možnost se s nimi seznámit. Úplně kompletní informace mělo představenstvo v roce 2014 na základě přijatého usnesení z roku 2013. V průběhu doby po něm nikdo žádné podrobnosti k jednotlivým

pohledávkám nepožadoval. V hlavním líčení potom tuto svoji výpověď zopakoval s tím, že s obžalobou své osoby zásadně nesouhlasí, následně obšírně popsal, že byl u zrodu celé společnosti Podniky města Šumperka, model společnosti je jeho myšlenkou a od prvopočátku pracoval jako ředitel této akciové společnosti. Pokud jde o problematiku Hotelu Sport, od počátku nebylo možné najít seriózního nájemce, z počátku se vystřídali dva, nakonec našli v tu dobu renomovaného provozovatele pana D[redacted], který měl v oblasti gastronomie solidní jméno. Pokud jde o pány D[redacted] staršího a mladšího, ty zná pouze z profesionálního hlediska a to po čistě pracovní stránce. Měl je za zdatné profesionály, on vedl celou řadu jednání s panem D[redacted] za účelem úhrady dluhů a to jak s panem D[redacted] starším, tak i s panem D[redacted] mladším, který je jednatelem společnosti Jirdos, s.r.o. Společnost Jirdos vůči společnosti Podniky města Šumperka uznala dluhy, což potvrdil i insolvenční správce a dluh nerozporoval. Podle něj je odpovědnost na straně statutárního zástupce společnosti Jirdos, který věděl o ekonomickém stavu své společnosti a měl ji vyhodnotit jako špatnou, ekonomicky nezdravou a měl vyhlásit insolvenční dříve. Poukázal na znalecký posudek, které si společnost Podniky města Šumperka nechala vyhotovit, aby zjistila, jaké je postavení Hotelu Sport na trhu z hlediska schopností tento objekt ekonomicky provozovat a závěrem bylo, že tato nemovitost se reálně provozovat nedá. Poté, co byla ukončena smlouva se společností Jirdos, tak v současné době je tato nemovitost provozována přímo společností Podniky města Šumperka. Poukázal na to, že v současné době Hotel Sport vykazuje daleko větší ztráty, než které jsou mu dávány za vinu. Poukázal na to, že nemovitost je energeticky velmi náročná, on ekonomické údaje řádně vedl v účetnictví společnosti Podniky města Šumperka a ty byly v účetních závěrkách společnosti. Ačkoliv opakovaně vedl jednání se zástupci společnosti Jirdos o úhradě dluhu, bohužel se mu toto jednání nezdařilo uvést do řádného konce, poukázal, že v roce 2009 zcela určitě představenstvo a orgány společnosti věděli o situaci, neboť došlo k prodloužení smlouvy a následně došlo i ke změně provozovatele, když z fyzické osoby pana D[redacted] staršího byla založena právnická osoba rodinná a gastronomické zařízení provozovali společně D[redacted] starší a D[redacted] mladší. On sám se vinným necítí, obětoval společnosti svůj čas i nad rámec povinností. Na závěr uvedl, že nevěděl o tom, že společnost Jirdos měla finanční problémy, nevěděl, že jsou v nějaké tíživé situaci. Připustil ovšem, že věděl o tom, že ze strany společnosti faktury nejsou hrazeny. Faktury byly hrazeny jen částečně a zaplacené peníze byly započteny na původní dluhy. Pokud měl nějaká jednání se zástupci společnosti Jirdos, bylo to vše ve slovní rovině, žádné zápisy se nečinily. Nesouhlasí ani se vznikem dluhu, neboť ta pohledávka se dá ještě stále vymáhat právě na základě uznání dluhu ze strany společnosti Jirdos.

Svěděk J[redacted] D[redacted] starší v přípravném řízení uvedl, že se dozvěděl o možnosti provozovat hotel Sport od pana F[redacted] a takto se přihlásil u PMŠ. Stanovený nájem a cenu služeb za dobu podnikání jako OSVČ platil, neví však již jakým způsobem. Dluh za ním jako fyzickou osobou pak převzala společnost Jirdos, s.r.o., která místo něj vstoupila do nájemního vztahu, v té době byl dluh okolo 300.000,- Kč až 400.000,- Kč, jenž přešel na společnost Jirdos, s.r.o., zda a případně jak byl uhrazen, neví. Změnu z OSVČ na společnost Jirdos, s.r.o. v nájemním vztahu uskutečnil, protože mu to bylo doporučeno, takto provozovali i hotel Žerotín, hotel Sport a Penzion U Jirsáka. Syn J[redacted] provozoval hotel Sport, za společnost Jirdos, s.r.o. svědek pak hotel Žerotín. Zpočátku byli jednatelé oba, asi od roku 2009 jenom syn. Vzpomíná si, že v rámci nájmu bylo požadováno snížení cen energie s tím, že provoz na tak vysoké energie nevydělal a to zastropováním do částky 50.000,- Kč, jak to bylo, ale dál neví, na starost to měl jejich syn. V jaké výši a v jakém intervalu odváděl platby za energie, neví a až v době, kdy jeho syn končil v hotelu Sport v roce 2014, přišel za nimi obviněný a starosta Mgr. B[redacted] s tím, že chtěli vědět, co budou

dělat se vzniklými dluhy. Když v roce 2009 se nájemní smlouva prodlužovala, byl zde již nějaký dluh na energiích, proto byl zpočátku proti prodloužení s tím, že takto se bude dluh ještě prohlubovat, ale bylo rozhodnuto v nájmu pokračovat. V hlavním líčení potom svědek tuto výpověď zopakoval s tím, že poukazyval, že měli za energie platit 50.000 Kč, což byla vysoká částka, v roce 2001 mu bylo slíbeno, že cena za energie nebude vyšší než 50.000 Kč bez DPH měsíčně a bylo mu to údajně odsouhlaseno. V roce 2002 potom založili firmu Jirdos, která Hotel Sport provozovala. On sám mezitím ještě provozoval Hotel Žerotín ve Velkých Losinách a syn provozoval Hotel Sport. Syn si to tam řídil sám a on mu někdy chodil pomáhat. Může se potom vyjadřovat toliko k situaci do roku 2002, neboť poté si jeho syn vše dělal sám. Smlouva o pronájmu byla do roku 2009 a co bylo potom, on neví, on sám o nic nežádal, o tom, že jsou tam nějaké dluhy se dozvěděl až, když jeho syn skončil, a to z doslechu. Jen z vyprávění ví, že tam byl nějaký dluh a že firma na sebe vyhlásila insolvenční řízení. Pokud v roce 2002 on skončil s dluhy asi 300.000 Kč jako nedoplatek za energie, tak tento dluh převzala firma Jirdos.

Svědek J. D. mladší v přípravném řízení uvedl, že jaké byly dluhy při převzetí závazků mezi jeho otcem coby OSVČ a společností Jirdos, s.r.o., která jej vystřídala v nájemním vztahu, neví. Od prvopočátku společnost Jirdos, s.r.o., kterou zastupoval, požadovala zastropování účtovaných energií, což řešil s Ing. Š. , ten to měl předložit představenstvu a toto schválit. Následně však přišla faktura opět ve vysokých číslech, požadovala rozklíčování faktury po obžalovaném, ten sdělil, že tento požadavek přednese představenstvu, ale výsledkem bylo to, že přišla další faktura a toto se po celou dobu opakovalo. Písemné stanovisko představenstva mu nikdy nebylo doručeno, vše řešil s obžalovaným. Zálohové platby za služby dle smlouvy převodem na účet se neplatily, protože to po něm nikdy nebylo vyžadováno, ačkoliv to smlouva uváděla, ale prováděl úhrady na základě vyúčtování fakturou, která byla doručena jednou ročně se zpožděním. K dotazu, zda vůbec a jak byla řešena situace s dlužnými úhradami uvedl, že jednání byla pouze s Ing. Š. , nikdo po něm striktně nepožadoval měsíční úhrady, proto k nim nedocházelo. Výše faktur tedy rozporoval pouze u obžalovaného. Pohledávky proto neodsouhlasil a důvodem bylo stále to samé, že mu jsou účtovány služby, s nimiž nesouhlasil. V hlavním líčení rovněž i on tuto svoji výpověď zopakoval s tím, že od roku 2002 byl jednatelem společnosti Jirdos, předtím toliko otcí pomáhal. Od počátku rozporovali vyúčtování energií, neboť se jim nelíbila jejich výše. Pokud to rozporovali, tak ústně jednali s obžalovaným a výsledkem bylo, že se to bude projednávat, což se však opakovalo s každým ročním vyúčtováním. Platili nájemné a úhradu z faktur za energie jenom částečně, jak to bylo v jejich možnostech. Že tam narůstá dluh, věděli, mělo dojít k zastropování ohledně úhrady za energie a to od roku 2001, kdy to mělo představenstvo schválit, ovšem až někdy v roce 2014 se z tisku dozvěděl, že prý to bylo v platnosti jenom jeden rok. Opakovaně vyvolávali jednání s obžalovaným a ten jim říkal, že se to bude řešit. Řešilo se to pořád, až v roce 2014 jim skončila nájemní smlouva. Jednání s obžalovaným vedli vždy minimálně dvakrát do roka, opakovaně předkládali nějaké návrhy, ale nic se neřešilo. Připustil, že byly stanovené zálohy za platbu energií, ale po celou dobu nájemního vztahu nikdo po nich nechtěl, aby tyto platili. Za energie tedy platili nárazově tak, jak jim bylo zatelefonovalo, takže přišel a vždy kolem podzimu částečně zaplatil. Pokud jde o to, že měl uznat nějaký dluh, ten neuznal, pouze podepsal, že převzal doklad, což však není možno považovat za uznání dluhu. Přestože od roku 2001 do roku 2009, tedy po dobu osmi roků se pořád nic neřešilo, tak v roce 2009 požádali o prodloužení smlouvy o nájmu, neboť jim bylo slíbeno, že se to bude dále řešit. Pokud vedl nějaká jednání, tak vždy pouze s obžalovaným.

Svědék Ing. T. [redacted] K. [redacted] v přípravném řízení uvedl, že byl členem představenstva společnosti PMŠ a.s. od 10. 6. 2014 do 28. 2. 2015. Celá věc ohledně řešení situace s neuhrazenými pohledávkami ze společnosti Jirdos, s.r.o. se řešila v rámci představenstva PMŠ a.s. až někdy v roce 2014. Vzpomíná si, že tato společnost žádala snížení nákladů za energii, a proto bylo na objektu realizováno zateplení a výměna oken, dál se věc na zasedání představenstva neřešila. Pokud byl nějaký problém, měl to být obžalovaný, který tyto problémy měl přednést na představenstvu. V roce 2010 si vzpomíná, že nebylo přistoupeno na požadavek zastropování výše účtovaných služeb. O tom, kdo rozhodl, že úhrady spojené s užíváním hotelu nebudou hrazeny v souladu s nájemní smlouvou měsíčními zálohami uvedl, že o tom neví, ani neví o tom, že by o tom rozhodovalo představenstvo. Výkonným člověkem zde měl být obžalovaný, jenž měl lépe komunikovat s představenstvem, neboť poprvé o vzniklém problému hovořil až v roce 2014, řekl na rovinu, jak daná situace vypadá a bez vytáček řekl, že za to bere svoji odpovědnost. Jiné než pohledávky, které jsou předmětem trestního řízení, obžalovaný však řešil. Když se na představenstvu řešila problematika pohledávek, neboť takový dotaz tam byl, tak obžalovaný přímo řekl, že pohledávky jsou řešeny a nehovořil o tom, že by byl s něčím problémem. Odpovědnost za své dluhy má podle svědka v první řadě nájemce, ale určitý díl odpovědnosti měl také obžalovaný, který měl problém řešit dříve. V hlavním líčení potom tuto svoji výpověď zopakoval s tím, že si pamatuje, že od pana D. [redacted] přišel v minulosti nějaký dopis, neví ovšem, ve kterém to bylo období, aby se snížil nájem kvůli energiím, řešilo se to tím, že se dělaly nějaké úpravy na objektu (zateplení), aby se situace s energiemi zlepšila. Po nahlédnutí do svých poznámek potom v hlavním líčení uvedl, že to bylo v roce 2009, kdy došlo k prodloužení smlouvy. Na okolnosti si však již moc nepamatuje. Až v srpnu 2014 potom přišel obžalovaný s tím, že pan D. [redacted] tam má nějaký dluh v poměrně vysoké výši, že je to zajištěno podepsáním a uznáním tohoto dluhu a že pan D. [redacted] se k tomu staví tak, že dluhy uhradí, že to nebude problém. On až do té doby žádné pochybnosti ohledně provozu Hotelu Sport neměl, měl za to, že jde o obchodní vztah, který funguje. Pokud jde o pohledávky v Podniku města Šumperka, o ty se zajímal, ovšem krátkodobé pohledávky v řádů miliónů korun nebyly nijak veliké s ohledem na obrat společnosti v řádů sta miliónů korun.

Svědék Ing. J. [redacted] F. [redacted] jako člen představenstva v přípravném řízení uvedl, že ve zprávách auditora ani v kumulativních účetních výkazech za dobu své činnosti neviděl podezřelý údaje ohledně kumulace neuhrazených pohledávek. Navíc s ohledem na celková aktiva společnosti PMŠ přes 200 mil. Kč a obratu ve výši 50 - 70 mil. Kč ročně se nedá případná kumulace pohledávek v rámci běžné kontrolní činnosti představenstva zjistit. Obžalovaný připravoval podklady pro jednání představenstva, na každém jednání představenstva byl přítomen a svědek si neuvědomuje, zda byl či nebyl projednán požadavek Jirdos, s.r.o. na snížení nájmu nebo služeb. Pokud jde o úhrady spojené s užíváním Hotelu Sport v rámci smluvních podmínek, tak si nevzpomíná, že by byla takováto žádost ve vedení PMŠ předložena představenstvu. Problematika neuhrazených záloh pak v představenstvu projednávána nebyla, neboť to informováno ani nebylo, představenstvo dále spoléhalo na auditorovu odpovědnost a představenstvo ani valná hromada se nezabývaly podrobnými účetními operacemi. V hlavním líčení potom uvedl, že od roku 2004 do 9.6.2014, kdy byl členem představenstva Podniků města Šumperka, ví, že obžalovaný jako ředitel předkládal nějaké podklady, ale konkrétní závěry si neumí vybavit. Určitě je to však dohledatelné v dokladech na Podnicích města Šumperka a v zápisech z jednání představenstva. Obecně popsal, že představenstvo ve shodě se stanovami mělo za cíl řešení koncepce výhledu a rozvoje společnosti, kontrolami se zabývala dozorčí rada, jinak operativní řízení potom zajišťoval placený management. Nedokázal si vybavit, že by v představenstvu projednávali konkrétní položky a

prodlení ohledně hrazení nájmu či energií ze strany společnosti Jirdos. Pokud obžalovaný měl uvádět, že účetní uzávěrky byly k dispozici a každý z členů představenstva, pokud měl zájem, mohl do nich nahlédnout, tak on není specialista na účetní operace, spoléhali na to, že existuje nějaký audit, který měl také avizovat, že nedošlo k úhradě po splatnosti. Oni v představenstvu projednávali toliko globální výsledky a ne nějakou kontrolu účetních knih.

Svědék D. M. rovněž člen představenstva PMŠ, a.s. v přípravném řízení uvedl, že bohužel informace o dluhu za neuhrazené služby společností Jirdos, s.r.o. se k představenstvu dostaly až v srpnu 2014. V roce 2009, kdy se prodlužovala nájemní smlouva a bylo sděleno obžalovaným, že Jirdos, s.r.o. má nějaké nedoplatky, které se řeší, tak bylo přitom třeba, aby Jirdos v danou dobu daný dluh uhradil. Bylo doloženo, že závazky se snížily a proto nic nebránilo tomu nájemní smlouvu prodloužit s tím, že obžalovaný byl pověřen, aby pohlídal to, že společnost Jirdos bude své závazky hradit. Pokud tento návrh společnosti Jirdos, s.r.o. nevyhovoval, měla možnost na to reagovat, ale to se nestalo a smlouva byla podepsána. Někdo z představenstva se pak dotazoval obžalovaného, zda Jirdos, s.r.o. plní své závazky a k tomu bylo sděleno, že ano. O skutečné situaci byli informováni až v srpnu 2014, kdy obžalovaný informoval představenstvo, že společnost Jirdos, s.r.o. se k dluhu postaví čelem, že má majetek, pozemky v hodnotě cca 3 mil. Kč a v krajním případě je připraven majetek prodat a dluh uhradit. Sám obžalovaný pak chtěl uhradit částečně dluh za společnost Jirdos, s.r.o. vkladem do pokladny, což bylo odmítnuto s tím, že tak má učinit vkladem na účet pod konkrétním variabilním symbolem s tím, že bude pak na něm, jaký dohodne postup se společností Jirdos, s.r.o.. Vybavení Hotelu Sport pak bylo ke snížení dluhu zakoupeno za cenu stanovenou znaleckým posudkem. O tom, že úhrady spojené s užíváním Hotelu Sport nebudou hrazeny v souladu s nájemní smlouvou, nerozhodl nikdo z představenstva. O těchto pohledávkách měl společnost informovat obžalovaný. Každoročně schvalovaný audit rovněž neobsahoval žádné známky této situace. V srpnu 2014 pak obžalovaný prohlásil, že za tuto situaci bere veškerou zodpovědnost a přiznal, že daný problém nepohlídal. Proč však neposkytl informace představenstvu svědek neví. Rovněž i tento svědek svoji výpověď z přípravného řízení v hlavním líčení zopakoval s tím, že členem představenstva Podniků města Šumperka je od roku 2004 až dosud. Uvedl, že v roce 2009 se řešilo prodloužení nájemní smlouvy s firmou Jirdos, tehdy představenstvo dostalo informaci, že je tam určitá pohledávka vůči firmě Jirdos, proto představenstvo rozhodlo, že smlouva se nebude prodlužovat do té doby, pokud se pohledávka nějakým způsobem nesníží a na následujícím zasedání potom byla podána informace, že firma Jirdos část dluhu splatila, takže nebyl důvod smlouvu neprodloužit a dále se řešila žádost společnosti Jirdos o zastropování nákladů na energie. Toto bylo ze strany představenstva zamítnuto, neboť není možné, aby zastropovali nějakou částku a zákazník potom odebíral energii v dvojnásobné výši, na druhou stranu představenstvo schválilo snížení nájmu, neví však o jakou část. A dále schválilo, že budou provedeny úpravy na nemovitosti Hotelu Sport týkající se zateplení budovy, resp. další dílčí kroky, vedoucí ke snížení energetických nákladů. Obžalovanému potom bylo ze strany vedení představenstva řečeno, aby situaci pohlídal tak, aby se to náhodou nezhoršilo, tím byl myšlen stav s dluhem za energie. V roce 2014 potom obžalovaný přišel na představenstvo s tím, že na jedné straně je ze strany společnosti Jirdos návrh na prodloužení nájmu, ale že na straně druhé je tam značný dluh za energie. Představenstvo sdělilo, že v žádném případě nedojde k prodloužení smlouvy a začalo se řešit, jakým způsobem se získají finanční prostředky od Jirdosu. Představenstvu bylo sděleno, že společnost Jirdos má nějaké majetky a že svým závazkům dostojí a to právě obžalovaným. Tehdy obžalovaný sám připustil, že by se na snížení dluhu firmy Jirdos sám podílel tak, že by z vlastních finančních prostředků část zaplatil do pokladny podniků, což bylo představenstvem odmítnuto

jako nesystémové řešení. Obžalovaný tento svůj návrh zdůvodňoval tím, že to, že tam vznikl takový dluh bere na sebe, že je to jeho chyba, že si to nepohlídal. Je pravdou, že obžalovaný od roku 2009 až do roku 2014 nikdy nepřišel s tím, že tam jsou dluhy v řádu několika milionů.

Svědék Ing. P. S. v inkriminované době vykonával funkci místopředsedy představenstva společnosti PMS, a.s. a v přípravném řízení uvedl, že v roce 2009 projednávali žádost společnosti Jirdos, s.r.o. o snížení nebo zastropování provozních nákladů, žádosti však nevyhověli, ale přijali technická opatření k úsporám, čímž má na mysli výměnu oken. Neprojednávaly se však žádné dluhy společnosti Jirdos, s.r.o.. Představenstvo nikdy nejednalo o tom, že by úhrady spojené s užíváním Hotelu Sport nebyly hrazeny v souladu s nájemní smlouvou o nájmu nebytových prostor. Obecně za PMS a.s. jednal s nájemci ředitel PMS Ing. Š. O neplnění těchto smluvních podmínek nevěděl až do srpna 2014, kdy bylo představenstvo informováno o žalované existenci dluhu a bylo mu sděleno, že je to dlouhodobá záležitost, kterou chtěl sám obžalovaný osobně vyřešit, ale nepodařilo se mu to, a že to vnímá jako své jednoznačné osobní selhání. Ohledně splatných pohledávek byl informován stejně jako ostatní členové představenstva při projednávání výsledků hospodaření společnosti, na jednání představenstva se ptal obžalovaného na to, jestli existují nějaké pohledávky, kterými by se mělo představenstvo zabývat, avšak obžalovaný odpověděl, že se jedná o běžné pohledávky, proto nebyl důvod si vyžadovat podrobný přehled pohledávek. Audity společnosti neobsahovaly informaci o existenci jakékoliv pohledávky, které by bylo nutno řešit. K dotazu kdo je za nastalou situaci odpovědný uvedl, že se jedná o společnost Jirdos, s.r.o., že není schopna hotel podle smluvních podmínek provozovat a dále spatřuje pochybení na straně obžalovaného, který měl představenstvo o vzniklé situaci informovat, aby ta mohla být účinně řešena. V hlavním líčení potom zopakoval, že záležitost s firmou Jirdos řešili v roce 2009 a to v souvislosti s žádostí provozovatele o prodloužení nájemní smlouvy a v souvislosti s jeho žádostí o zastropování výše provozních nákladů. K té druhé žádosti o zastropování výše provozních nákladů představenstvo nevyhovělo a rozhodlo realizovat na nemovitosti stavební a technická opatření, která by mohla vést ke snížení provozních nákladů, přičemž šlo o výměnu oken a snížení energetické náročnosti budovy tak, aby se provozní náklady snížily. O výši nájemného se vůbec ne bavili. Žádost pana D. byla předložena písemně a to obžalovaným jako ředitelem společnosti. V té době, tedy v roce 2009 o nějakých dluzích na energiích ze strany společnosti Jirdos nevěděl, zjistil to až v roce 2014, kdy se měla smlouva opětovně prodlužovat a to v srpnu na jednání představenstva, kdy obžalovaný uvedl, že je tam velký problém a to pohledávka v řádech několika milionů vůči společnosti Jirdos. Bylo rozhodnuto, že v žádném případě nebude prodlužován kontrakt s dlužníkem a představenstvo se snažilo najít nového provozovatele. Nakonec to dopadlo tak, že Hotel Sport je provozován právě Podniky města Šumperka, a.s. Od společnosti Jirdos potom za částku 1.300.000 Kč byl zakoupen inventář, resp. došlo po převzetí toho inventáře k odpočtu z celkového dluhu, který společnost měla. Svědek dále uváděl, že když se obžalovaného ptal, proč se o situaci s těmi dluhy nedozvěděli dřív a mohli to daleko dříve řešit a nemuselo to dorůst takových rozměrů, tak obžalovaný uváděl, že věřil, že situaci s panem D. vyřeší, neboť měl od něj příslib, že dluhy vyrovná v dostatečném časovém předstihu, než mu skončí ten kontrakt. Obžalovaný jim také na představenstvu ukazoval listinu ohledně uznání dluhu ze strany společnosti Jirdos.

Svědék Mgr. Z. B. v přípravném řízení uvedl, že od 2.7.1999 do 28. 2. 2015 byl předsedou představenstva společnosti Podniky města Šumperk a.s., přičemž uvedl, že pokud by měl pojmenovat chybu obžalovaného, tak ji vidí v rovněž pracovní a informativní ve směru k

představenstvu PMŠ a.s., avšak nemůže říci, že by došlo k ekonomickému poškození společnosti PMŠ vzhledem k finančním transferům s činností Hotelu Sport. Byly provedeny další tři pokusy o pronájem i za měkčích podmínek, ale zájemce se nenašel. O tom, že nebudou hrazeny úhrady spojené s užíváním Hotelu Sport podle smluvních podmínek představenstvo nikdy nerozhodovalo, souviselo to s důvěrou mezi Ing. Šperlichem a jednatelem společnosti Jirdos, s.r.o.. Sám byl informován o ekonomické situaci společnosti PMŠ a.s. v rámci ročních účetních uzávěrek a zprávách auditorů, kde se tyto informace nevyskytly. Rovněž zopakoval zásadu, že v první řadě byli zodpovědní za plnění svých povinností jednatele společnosti Jirdos, s.r.o., v rámci společnosti PMŠ a.s. je na řediteli tedy obžalovaném, jaké dokumenty předloží představenstvu. K dotazu, kdo konkrétně měl přijímat patřičná řešení a opatření k vyřešení splatných pohledávek společnosti PMŠ odpověděl, že určitě ředitel společnosti. V hlavním líčení potom tento svědek uvedl, že situace se společností Jirdos byla představenstvem řešena v roce 2009, kdy společnost požádala o prodloužení smlouvy a deklarovala velkou vůli, že pokud má nějaké dluhy, tak je doplatí. Představenstvo v té době udělalo nějaká opatření ve smyslu snížení energetické náročnosti, přičemž šlo o nějaké zateplení budovy, či výměnu oken. V roce 2014 potom společnost Jirdos deklarovala, že má velký zájem, že chce v činnosti provozování Hotelu Sport pokračovat a závazky, že je schopna plnit. V polovině roku 2014 potom na představenstvu obžalovaný jako ředitel společnosti PMŠ sdělil, že jeho dohody, které měl se společností Jirdos na jakési gentlemanské úrovni, že tato společnost vzniklé dluhy uhradí, padají. Obžalovaný byl docela zdrcen tím, že se to neuskutečnilo, že dohody neplatí a že tam zůstává dluh na službách, které byly spojeny s provozováním té nemovitosti. V podstatě svědek velmi podrobně popsal, že situaci začali řešit až v roce 2014 v polovině roku, kdy se o dluzích dozvěděli v souvislosti s žádostí o prodloužení smlouvy o pronájem Hotelu Sport. Nakonec svědek velmi podrobně deklaroval, že obžalovaný mnoho věcí prováděl nad rámec svých povinností.

V přípravném řízení byla vyslechnuta jako svědkyně také M. [redacted] V. [redacted], která uvedla, že byla v PMŠ a.s. zaměstnána jako administrativní pracovnice, jejíž náplní bylo vystavování daňových dokladů, přijímání faktur, prvotní zpracování faktur, pokladní transakce, vedení pokladny a další. Jan D. [redacted] zná v souvislosti s provozem Hotelu Sport, vznik nájemního vztahu mezi PMŠ a.s. a Janem D. [redacted] si nepamatuje, představenstvo PMŠ a.s. rozhodlo o poskytnutí prostor Hotelu Sport jmenovanému. V době, kdy se nájemní vztah měnil mezi OSVČ Jan D. [redacted] starším a společností Jirdos, s.r.o. na straně nájemce, ví o nedoplatecích, její výši však nezná. Platby nájmu byly většinou prováděny hotově do pokladny, které nosil Jan D. [redacted] mladší, zpočátku pravidelně, posléze naráz celé za hotel i za PUB šek. S platbami za služby to bylo horší, byla vystavována faktura jednou ročně na základě rozúčtování a k fakturaci měl Jan D. [redacted] výhrady. Bylo to tak, že jmenovaný přinesl částku peněz, svědkyně to v rámci příjmů rozdělila na úhradu nájmu a co zbylo, zařadila na úhradu faktury za služby. Náklady za služby počítal obžalovaný, faktury za služby vystavovala paní G. [redacted]. Proč však společnost Jirdos, s.r.o. nehradila měsíční zálohy, neví. Kdo rozhodl o tomto stavu, tedy opuštění měsíčních záloh neví. Za PMŠ a.s. jednání vedl se společností Jirdos, s.r.o. Ing. Š. [redacted]. Kdo byl nebo nebyl o tomto stavu informován, neví. Pohledávky se řešily za společností Jirdos, s.r.o. ústně a to Ing. Š. [redacted], jednal s Janem D. [redacted] mladším. Dále byla v přípravném řízení jako svědkyně vyslechnuta Miroslav Ch. [redacted], která je zaměstnána jako účetní ve společnosti Direct Ekonomy, a.s., tato uvedla, že vedla účetnictví společnosti Jirdos, s.r.o. od srpna 2011 do března 2015. K dotazu, jakým způsobem byly ve společnosti Jirdos, s.r.o. účtovány faktury od PMŠ a.s. za provozní energie a služby, které byly účtovány jednou za rok uvedla, že faktury byly účtovány tak, že do uzávěrkových operací účtovali dohodnutou položku, kdy se vycházelo z účtování

předešlého roku a při obdržení datového dokladu v následujícím roce se tato dohodnutá položka proúčtovala oproti účtované přijaté fakture a pokud byl rozdíl, tak zůstával v nákladech toho daného roku. Takto se to účtovalo každý rok, z těchto došlých faktur za energie a služby bylo vždy uplatněno DPH, což J. D. věděl. V rámci účetnictví se žádná z těchto faktur nerozporovala. Nevybavuje si, že by J. D. někdy faktury nebo tam uvedené částky rozporoval. Informován byl o ekonomické situaci společnosti jednou za rok při účetní uzávěrce, častěji to nevyžadoval. Proč nebyla fakturovaná spotřeba řádně hrazena odpověděla, že to je věc jednatele. K ní se žádné informace o tom, že by se měly provádět měsíční zálohy na energie a služby nedostala. Za splnění podmínek uvedených v § 211 odstavec 1 trestního řádu potom soud v hlavním líčení k důkazu výpovědi obou svědků přečetl.

Svědkyňe J. G. v přípravném řízení uvedla, že vedla od roku 1998 externě účetnictví PMS a.s. a podklady k fakturaci chystal a předával obžalovaný. Sama však u žádného jednání obou společností nebyla. Valná hromada společnosti PMS, což je rada města, každoročně schvalovala účetní rozvahu, kterou připravovala, podrobný seznam pohledávek byl připraven k nahlédnutí, ale automaticky se k rozvaze nepřikládal. Zda si seznam pohledávek někdo vyžádal neví, na jednání představenstva nechodila. Proč společnost Jirdos, s.r.o. neplatila měsíční zálohy za služby neví. Faktury vystavovala jednou za rok na základě podkladů Ing. Š., pokud nebyla ve lhůtě splatnosti zaplacená, dozvěděla se to první paní V. a předávala tento poznatek řediteli Ing. Š. S tím byl obžalovaný seznámen prostřednictvím účetní závěrky. V hlavním líčení potom uvedla, že podklady k vyúčtování dostávala od obžalovaného, ona sama osobně u žádných jednání mezi obžalovaným a zástupcem společnosti Jirdos nebyla. Společnost Jirdos platila v inkriminovaném období nájemné, ovšem pokud jde o úhradu za služby, tedy energie, voda, náklady na provoz, tak tam to s tou platební kázní, tak jako s nájemným nebylo. Dluhy se evidovaly, v rozvaze byly zaneseny veškeré závazky a pohledávky a to v přesných částkách. Ačkoliv sama u žádných jednání obžalovaného se společností Jirdos nebyla, má zato, že obžalovaný tuto situaci řešil, resp. alespoň to předpokládá. Ví, že společnost zálohy na služby neplatila. Obžalovaný jí sice bral na zasedání představenstva, ona však čekala za dveřmi, kdyby jí někdy zavolali, přímo u jednání však nikdy nebyla.

Svědkyňe Bc. Z. D. K. v přípravném řízení uvedla, že podávala trestní oznámení, ke kterému byla přiložena i tabulka, která vykazovala dlouhodobé pohledávky v letech 2006 až 2008 0,- Kč, v roce 2009 ve výši 79.000,- Kč, v roce 2010 až 2013 ve výši 0,- Kč, vše ve vztahu ke společnosti Jirdos, s.r.o., přičemž krátkodobé pohledávky společnosti PMS a.s. jsou nepřiměřeně vysoké a mohl tedy pochybit i auditor, který výroční zprávu zpracovával a všichni, kterým tato výše krátkodobých pohledávek nepřipadala podezřelá. V hlavním líčení potom uvedla, že o situaci se společností Jirdos se dozvěděla ještě jako občan před volbami v roce 2014 a to z médií, resp. od jednoho s tehdejších radních pana G. Dozvěděla se, že v Hotelu Sport vznikly nemalé dluhy v souvislosti se smlouvou nájemce Jirdos, s.r.o. a po volbách v roce 2014 už jako zastupitelka žádala nějaké doplňující informace společně s dalšími zastupiteli, ovšem informace jim téměř nikdy nebyly úplně zodpovězeny. Starosta (Mgr. Z. B.) tu pohledávku označil za virtuální a situace se řešila až po podání trestního oznámení. O výši konkrétního dluhu se potom dozvěděli jako zastupitelé až na přelomu roku 2014 a 2015, kdy potom v rámci insolvenčního řízení nové představenstvo Podniků města Šumperka přihlásilo pohledávky do insolvence. Následně po svém výsledku potom svědkyňe prostřednictvím státního zástupce zaslala soudu doplnění trestního oznámení ze strany některých zastupitelů, a to na členy původního představenstva za období od 30.6.2006 nejméně do 31.12.2014 pro podezření ze

spáchání trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1, 3 trestního zákoníku. K tomu možno toliko uvést, že soud jedná pouze na základě obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Šumperku a ta byla podána na obžalovaného Ing. Ludka Šperlich. Svědkyně Ing. Hana Marková v přípravném řízení v úředním záznamu o podaném vysvětlení uvedla, že od roku 1994 vykonává profesi daňového poradce, od roku 1998 potom jako auditor zpracovávala každoroční běžný audit společnosti Podniků města Šumperka, a.s. a to naposledy za rok 2013. Účelem auditu bylo vždy ověření roční účetní závěrky i ověření výroční zprávy a zprávy o vztazích. Běžně spolupracovala s obžalovaným a to s ředitelem společnosti Ing. Ludkem Šperlichem, dokumenty a informaci jí předkládaly účetní Jiří Jirďoš a G. G. G. a zaměstnankyně Martina Vařáková. Pokud byly zjištěny nějaké nesrovnalosti, ty řešila s obžalovaným a další drobné účetní problémy potom s paní G. G. G. a Vařákovou. Vždy kladla důraz na to, aby ze strany dlužníka, tedy společnosti Jirdos, s.r.o. byly hrazeny nejdříve nejstarší pohledávky, aby nedošlo k jejich promlčení. Jejím úkolem nebylo řešit dlužníka a jeho závazky. Stejně tak úřední záznam o podaném vysvětlení podal Tomáš Měsíček, který uvedl, že od října 2014 je zastupitelem Města Šumperk a společně s dalšími jako noví zastupitelé dostali se k informaci, že vznikla pohledávka za Hotelem Sport, který spravuje a vlastní Podniky města Šumperka, kdy tato společnost je ve vlastnictví Města Šumperka. Požádali proto vedení města, kdo nese odpovědnost za vzniklé škody, odpovědi potom předložili v rámci trestního oznámení. Představenstvo přiznalo, že vzniklá pohledávka za společností Jirdos je ve výši 6.272.000 Kč, přičemž došlo k zápočtu majetku ve výši 1.300.000 Kč. Představenstvo PMS přiznalo, že problém byl poprvé zaznamenán v roce 2009. Oba tyto úřední záznamy o podaných vysvětleních potom soud za splnění podmínek uvedených v ustanovení § 211 odstavec 6 trestního řádu v hlavním líčení přečetl k důkazu.

V hlavních líčeních soud provedl také celou řadu listinných důkazů, které byly shromážděny již v přípravném řízení a které jsou součástí spisového materiálu. Jde zejména o manažerskou smlouvu, jmenovací dekret a pověření obžalovaného jako ředitele společnosti (viz č.l. 424 – č.l. 428 spisu), přičemž v bodě 13 manažerské smlouvy (viz č.l. 425 spisu) se zaměstnanec zavázal zdržet se jakéhokoliv jednání poškozujícího zaměstnavatele, pro případ porušení této dohody bere na vědomí, že porušení tohoto požadavku se považuje za závažné porušení pracovní kázně a naplňuje tak výpovědní důvod dle příslušných ustanovení zákoníku práce. Na č.l. 430 – 443 jsou uvedeny příjmy obžalovaného za dobu od 1.5.1996 do 14.9.2015. Na č.l. 400 – č.l. 422 jsou potom založeny stanovy Podniku města Šumperka, a.s. Šumperk. Na č.l. 445 – č.l. 470 jsou založeny jednak zápis z jednání představenstva PMS, a.s. ze dne 20.7.2009, jakož i žádost společnosti Jirdos, s.r.o. na zastropování ceny služeb, k tomu vyjádření obžalovaného jako ředitele společnosti, zápočet přeplatku a prodloužení nájemného Hotelu Sport předložené společností Jirdos, s.r.o. Na č.l. 474 – 496 jsou potom Podniky města Šumperka, a.s. doložené faktury za roční vyúčtování služeb s užívání pronajatých prostor a z nich vyplývající neuhrazené pohledávky ke dni 18.3.2015 a z nich vyplývající výše způsobené škody. Dále jsou ve spise písemné materiály Podniků města Šumperka, a.s. vztahující se k problematice společnosti Jirdos, s.r.o. a účetní rozvahy za rok 2002 – 2013. Dále nájemní smlouva mezi PMS, a.s. a nájemci J. D. starším, resp. poté společností Jirdos, s.r.o. a to za dobu od roku 1999 do 31.12.2014. Z těch vyplývá zejména přehled pohledávek společnosti PMS, a.s. za společností Jirdos (viz č.l. 581 – č.l. 687). Dále je ve spise založeno rozúčtování nákladů společnosti Jirdos, s.r.o. (viz svazek 4 spisu), zprávy nezávislého auditora, zápisy ze schůze rady města Šumperka a výroční zprávy PMS, a.s. (viz svazek 5 a částečně svazek 6 spisu). Ze spisu v elektronické podobě Městského soudu v Praze sp. zn. MSPH 98 INS 34199/2014 soud zjistil, že pokud na

přezkumném jednání dne 18.6.2015 u Městského soudu v Praze byli insolvenčním správcem popřeny všechny dílčí pohledávky věřitele Podniky města Šumperka, a.s., tak dne 29.6.2015 insolvenční správce vzal své popření v plné výši zpět a dílčí pohledávky věřitele Města Šumperk tak byly v plné výši zjištěny a jsou součástí insolvenčního řízení. Ve svazku č. 7 spisu jsou potom zprávy společnosti ČEZ, a.s. o dodávkách energií pro Hotel Sport, dále zprávy společnosti RWE, a.s. o dodávkách zemního plynu pro společnost Jirdos, s.r.o., zpráva České správy sociálního zabezpečení Šumperk ohledně přehledu zaměstnanců společnosti Jirdos, s.r.o. a vyčíslení způsobené škody společnosti PMS, a.s. Šumperk, se kterou se tato společnost připojila k trestnímu řízení s částkou 14.024.148,21 Kč. Soud dále provedl jako listinný důkaz znaleckým posudkem č. 6416-015/2015 ohledně ekonomické analýzy provozu Hotelu Sport v letech 2009 – 2013, kterou zpracovala společnost Dolmen servis, s.r.o. Praha na žádost Podniků města Šumperka, a.s. dne 26.2.2015 s tím, že společnost Dolmen servis zapsána v seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost v oboru ekonomika, přičemž závěrem tohoto znaleckého posudku bylo, že společnost Jirdos, s.r.o. nelze považovat za podnik tvořící hodnotu při provozování části objektu Hotelu Sport jako hromadného ubytovacího zařízení. Provozování hromadného ubytovacího zařízení by s největší pravděpodobností neskončilo kladným hospodářským výsledkem a výši nájemného nelze objektivně stanovit, resp. tato se pohybuje v úrovni symbolické jedné koruny za rok. Obžalovaný sice závěry tohoto znaleckého posudku nezpochybnil, navrhl však, aby tento znalecký posudek byl zprocesněn pro účely trestního řízení, tento návrh soud jako zřejmě nedůvodný zamítl, když znalecký posudek nebyl vyžádán pro účely trestního řízení, ale toliko pro účely vyžádané Podnikem města Šumperka, a.s. v rámci provedení ekonomické analýzy provozu Hotelu Sport.

Obžalovaný v řízení před soudem deklaroval svoji nevinu, když na jedné straně vyzvedl svoje zásluhy za vytvoření modelu společnosti Podniků města Šumperka, na druhé straně dle něj zavinění je na straně společnosti Jirdos, která daleko dříve měla vyhlásit insolvenci, případně vina padá i na členy představenstva společnosti, kteří měli možnost zjistit dluhy na straně společnosti Jirdos, pokud by o to měli sami zájem. I když připustil, že sám členy představenstva neinformoval, neboť předpokládal, jak mu bylo slíbeno, že společnost Jirdos dostojí svým závazkům. Tato obhajoba obžalovaného však neobstojí. Jak vyplývá z provedeného dokazování, v bodě 13/ manažerské smlouvy uzavřené mezi společností PMS, a.s. Šumperk a obžalovaným, jako ředitelem této společnosti ze dne 30.4.1996, měl obžalovaný povinnost zdržet se jakéhokoliv jednání poškozujícího zaměstnavatele. Je tudíž nepochybné, že pokud obžalovaný po dobu 4 roků věděl o tom, že nejdříve J. D. starší jako osoba samostatně výdělečně činná a následně společnost Jirdos, s.r.o., již byl jednatelem jeho syn J. D. mladší, nedodržovala podmínky nájemní smlouvy hrazením měsíčních záloh za služby spojené s užíváním nebytových prostor Hotelu Sport, v důsledku čehož následně narůstal dluh na částku přesahující 7 mil. Kč, tak v tomto případě přinejmenším v nepřímém úmyslu, porušil povinnost řádně hospodařit s prostředky svěřenými zaměstnanci zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele (viz § 73 odstavec 1 písmene d) zákoníku práce č. 65/1965 Sbírky – do 31.12.2006, resp. § 301 písmene d) nového zákoníku práce č. 262/2006 Sbírky platného od 1.1.2007 dosud) a jednak porušil povinnost zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, jak mu bylo uloženo v § 74 písmene g) shora uvedeného zákoníku práce z roku 1965, resp. § 302 písmena g) nového zákoníku práce z roku 2006 platného od 1.1.2007. Tímto svým úmyslným jednáním obžalovaný svému zaměstnavateli způsobil škodu velkého rozsahu, neboť jde o škodu přesahující částku 5 mil. Kč, jak má na mysli ustanovení § 138

odstavec 1 trestního zákoníku. Soud proto jednání obžalovaného kvalifikoval jako zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1, 3 trestního zákoníku č. 40/2009 Sbírky účinného od 1.1.2010, když předchozí doba páchaní protiprávního jednání byla by kvalifikována jako stejný trestný čin podle § 255 odstavec 3 trestního zákona se stejnou trestní sazbou.

K obžalovanému v místě bydliště není připomínek, nebyl projednáván pro přestupky, stejně tak nemá žádný záznam v opise z evidence rejstříku trestů.

Při hodnocení společenské škodlivosti a úvaze o trestu přihlédl soud ke všem okolnostem případu, k následku a významu chráněného zájmu na ochraně cizího majetku, k míře zavinění obžalovaného, který jednal, jak již bylo uvedeno přinejmenším v nepřímém úmyslu, k jeho pohnutce, k hodnocení jeho osoby a k možnosti jeho nápravy, jakož i k jeho rodinným, majetkovým a sociálním poměrům. Obžalovanému polehčuje dosavadní řádný život, naopak mu přitěžuje, že v páchání trestného činu pokračoval po delší dobu. S ohledem na všechny tyto skutečnosti potom uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody vyměřený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, když zákonodárce v tomto případě hrozí trestem odnětí svobody od 2 do 8 let a s ohledem na jinak dosavadní řádný způsob života potom obžalovanému povolil podmíněný odklad tohoto trestu na přiměřenou zkušební dobu v trvání 2, 5 roku. Je nyní na obžalovaném, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení choval se řádně tak, aby soudu případně nezavdal příčinu k případnému rozhodnutí, že se trest odnětí svobody podmíněně odložený vykoná.

Poškozená společnost Podniky města Šumperka, a.s. Šumperk připojila se řádně a včas se svým nárokem na náhradu škody, s tímto svým nárokem se však již připojila do insolvenčního řízení, v insolvenční věci dlužníka Jirdos, s.r.o., způsobená škoda je tedy v tomto řízení řádně uplatněna, další dokazování v tomto směru přesáhlo by rámec trestního řízení a proto soud poškozenou společnost podle § 229 odstavec 1 trestního řádu odkázal s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení odvolání ke Krajskému soudu v Ostravě, pobočka Olomouc, prostřednictvím podepsaného soudu. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou rozsudku vytýkány nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít i o nové skutečnosti i nové důkazy. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Poškozený má právo podat odvolání do výroku o náhradě škody, nebo že tento učiněn nebyl.

Okresní soud v Šumperku
dne 5.12.2016

Mgr. I. [redacted] K [redacted], v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: M. [redacted] V. [redacted]

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném dne 23. června 2017 odvolání obžalovaného Ing. **Ludka Šperlicha**, nar. 6. 7. 1966, a poškozeného **Podniky města Šumperka, a. s.**, proti rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 5. 12. 2016, č. j. 1 T 109/2016-1845, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného Ing. Ludka Šperlicha a poškozeného Podniky města Šumperka, a. s., **z a m í t a j í**.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v Šumperku (dále jen „okresní soud“) ze dne 5. 12. 2016, č. j. 1 T 109/2016-1845, byl obžalovaný Ing. **Luděk Šperlich** (dále jen „obžalovaný“) uznán vinným zločinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, který spáchal tím, že v období nejméně od 1. 7. 2006 do 31. 8. 2014 ve funkci ředitele obchodní společnosti Podniky města Šumperka, a. s., IČO 65138163, se sídlem Slovanská 255, Šumperk (dále jen „PMŠ, a. s.“), jmenovaného na podkladě manažerské smlouvy uzavřené mezi ním a spol. PMŠ, a. s. ze dne 30. 4. 1996 ve věci nájemního vztahu z uzavřené Smlouvy o nájmu nebytových prostor uzavřené mezi PMŠ, a. s. jako pronajímatelem a **Jiřím Doskočilem** podnikajícím pod IČ: 49596004, s místem podnikání Temenická č. 17, Šumperk, jako nájemcem ze dne 15. 8. 1999 a od 28. 2. 2002 pak s následnickou společností JIRDOS, s. r. o., IČO 25861581, se sídlem Vinopalnická č. 667, Praha, zastoupenou jednatelem **Jiřím Doskočilem**, nar. **20. 4. 1976** trvale bytem **Temenická č. 17, Šumperk**, s předmětem nájmu jímž byl Hotel Sport na Žerotínově č. 59, Šumperk, a dále navazujících dodatků ze dne 1. 9. 2001, 28. 2. 2002, 13. 1. 2003, 5. 8. 2003 a 31. 8. 2009 řádně a důsledně netrval na dodržování podmínek nájemní smlouvy společností JIRDOS, s. r. o., hrazením měsíčních záloh za služby spojené s užíváním nebytových prostor podle bodu IV. této smlouvy a následujících dodatků formou plateb, jež měly být poukazovány na bankovní účet společnosti PMŠ, a. s., číslo účtu: 8010-0509002623/0300, nýbrž vědom si smluvních podmínek a toho, že zálohy nejsou vůbec hrazeny, připustil, aby společnosti JIRDOS, s. r. o., byly odebrané služby zahrnující teplo, teplou užitkovou vodu, studenou vodu a elektřinu, fakturovány zpravidla

jednou ročně, přičemž takto vystavované faktury v letech 2006 až 2014 společnost JIRDOS, s. r. o., v době splatnosti neuhradila nebo pouze v ojedinělých případech po době splatnosti jen částečnou úhradou do pokladny společnosti PMŠ, a. s., a tak za odebrané služby v roce 2005 fakturované v roce 2006 vznikl dluh ve výši 318.625 Kč, za odebrané služby v roce 2006 fakturované v roce 2007 vznikl dluh ve výši 793.818,49 Kč, za odebrané služby v roce 2007 fakturované v roce 2008 vznikl dluh ve výši 326.059,90 Kč, za služby odebrané v roce 2008 fakturované v roce 2009 vznikl dluh ve výši 992.970 Kč, za služby odebrané v roce 2009 fakturované v roce 2010 vznikl dluh ve výši 1.044.474,42 Kč, za služby odebrané v roce 2010 fakturované v roce 2011 vznikl dluh ve výši 1.029.540,52 Kč, za služby odebrané v roce 2011 fakturované v roce 2012 vznikl dluh ve výši 946.202,68 Kč, za služby odebrané v roce 2012 fakturované v roce 2013 vznikl dluh ve výši 881.904,57 Kč, za služby odebrané v roce 2013 fakturované v roce 2014 vznikl dluh ve výši 846.477,15 Kč a za odebrané služby v roce 2014 fakturované v roce 2015 vznikl dluh ve výši 470.457,16 Kč, což činí celkem 7.650.529,50 Kč, vedle toho týmž způsobem připustil, aby společnost JIRDOS, s. r. o., neuhradila nájemné za letní restauraci v 1. NP hotelu Sport RCP PUB Šenk za roky 2013 a 2014 formou záloh úhrad za služby spojených s užíváním nebytových prostor podle bodu IV. Smlouvy o nájmu nebytových prostor uzavřené 1. 9. 2000 mezi PMŠ, a. s., Šumperk jako pronajímatelem a J. D. podnikajícím pod IČO 49596004 jako nájemcem při užívání Hotelu Sport, čímž vznikl na dohodnutých platbách za rok 2013 dluh ve výši 38.720 Kč a za rok 2014 dluh ve výši 6.219,40 Kč, tedy celkem: 44.939,40 Kč; v součtu tak připustil celkový dluh společnosti JIRDOS, s. r. o., ve výši 7.695.468,90 Kč, přičemž tyto postupně rostoucí závazky společnosti JIRDOS, s. r. o., ze své funkce ředitele společnosti PMŠ, a. s., zodpovědně neřešil, neinformoval o nich ani představenstvo PMŠ, a. s., až do srpna 2014 a neoprávněně se spokojil ústním příslibem jednatele společnosti JIRDOS, s. r. o., uhradit tyto závazky v budoucnu a ani sám nečinil jiná přiměřená opatření ke sjednání nápravy, čímž porušil jednak povinnost vyplývající z ust. § 73 odst. 1 písm. d) a § 74 písm. g) zákona č. 65/1965 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, resp. s účinností od 1. 1. 2007 z ust. § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, tedy řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, a dále zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, jednak povinnost upravenou v bodě č. 13 Manažerské smlouvy uzavřené mezi PMŠ, a. s., a obžalovaným dne 30. 4. 1996, podle něhož se zavázal zdržet se jakéhokoliv jednání poškozujícího zaměstnavatele.

Za tento zločin byl obžalovaný odsouzen podle § 220 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let a šesti měsíců. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená společnost Podniky města Šumperka, a. s., se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku okresního soudu podali obžalovaný a poškozená společnost Podniky města Šumperka, a. s., odvolání.

Obžalovaný podal odvolání prostřednictvím svého obhájce JUDr. K. B., které podrobně odůvodnil a zaměřil do všech výroků napadeného rozsudku. V písemném odůvodnění podaného opravného prostředku obžalovaný namítl, že napadený rozsudek je nezákonný a nepřezkoumatelný, přičemž okresní soud se ani dostatečně nevyřadil s jeho obhajobou, kdy v této souvislosti obžalovaný poukázal na rozhodovací činnost Nejvyššího i Ústavního soudu. Obžalovaný dále namítl, že se okresní soud nezabýval důkazem v podobě

znaleckého posudku společnosti Dolmen, s. r. o., z něhož vyplývá, že provoz hotelu Sport byl objektivně ztrátový, což by podle něj mělo mít vliv na výši způsobené škody. Stejně tak právní kvalifikace jeho jednání je nesprávná, kdy se maximálně mohlo jednat o porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti podle § 221 trestního zákoníku, kdy obžalovaný poukázal na subjektivní stránku tohoto trestného činu s tím, že určitě nejednal v úmyslu způsobit PMŠ, a. s., škodu. Okresní soud se s touto problematikou důsledně nevypořádal a stejně tak nevěnoval pozornost krokům, které obžalovaný v rámci své omezené pravomoci činil, aby nedošlo k promlčení předmětné pohledávky, kam patří započítání jednotlivých úhrad na nejstarší splatné pohledávky, sepis uznání dluhu ze dne 12. 6. 2013 a zajištění součinnosti s advokátní kanceláří vypracovat a podat přihlášku pohledávky do insolvenčního řízení vedeného proti JIRDOS, s. r. o., vedeného u Městského soudu v Praze. Pokud bylo obžalovanému vytýkáno, že o celé situaci neinformoval představenstvo společnosti, tak obžalovaný namítl, že podle uzavřené manažerské smlouvy měl tuto povinnost až v případě ukončení výkonu funkce. Stejně tak obžalovaný nebyl statutárním orgánem společnosti, který jako jediný mohl činit úkony jménem společnosti. Jelikož obžalovaný nebyl např. předsedou představenstva ani nebyl písemně zmocněn, aby jednal za společnost PMŠ, a. s., nemohl tedy činit žádné kroky k faktickému vymáhání dlužné částky po třetím subjektu. Dále obžalovaný namítl, že řídicí ani dozorčí orgány společnosti se o celou situaci vůbec nezajímaly. Pokud se týká výše škody, tak částka 7.695.468,90 Kč nezohledňuje skutečnost, že část dluhu byla umořena prodejem movitých věcí a že insolvenční řízení stále probíhá.

Závěrem obžalovaný navrhl, aby odvolací soud na základě jeho odvolání podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) d) trestního řádu zrušil napadený rozsudek a věc vrátil nalézacímu soudu k dalšímu řízení, případně aby ho sám v souladu s ust. § 259 trestního řádu zprostil obžaloby.

V rámci veřejného zasedání obhájce obžalovaného přednesl odvolání ve shodě s jeho písemným vyhotovením založeným ve spise a učinil i shodný závěrečný návrh. Obžalovaný u veřejného zasedání odkázal na vyjádření svého obhájce.

Poškozená společnost Podniky města Šumperka, a. s., své odvolání zaměřila do výroku o náhradě škody napadeného rozsudku, kdy v rámci odůvodnění svého odvolání uvedla, že i když se se svým nárokem přihlásila do insolvenčního řízení za primárním dlužníkem JIRDOS, s. r. o., tak ze stavu insolvenčního řízení je zřejmé, že jim nebude ničeho uhrazeno a že uvedená pohledávka je zcela nedobytná. Z tohoto důvodu poškozená PMŠ, a. s., uplatnila svůj nárok na náhradu škody i v rámci trestního řízení vůči obžalovanému jakožto sekundárnímu dlužníkovi, který za tuto škodu odpovídá. Za této situace poškozená u veřejného zasedání navrhla, aby odvolací soud napadený výrok o náhradě škody změnil a obžalovaného zavázal k náhradě škody ve výši 14.024.148,21 Kč, s níž se poškozená připojila v adhezním řízení.

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočky v Olomouci se v rámci veřejného zasedání vyjádřil k podanému odvolání tak, že napadený rozsudek je ve všech jeho výrocích správný a zákonný, a to včetně právní kvalifikace, a také uložený trest je odpovídající. S většinou odvolacích námitek se vypořádal již okresní soud. Pokud bylo obžalovaným namítáno, že provoz hotelu byl nerentabilní, tak tato skutečnost vůbec nesouvisí s tímto trestním řízením. Podstatou této trestní věci je skutečnost, že obžalovaný o celé situaci věděl, že po dlouhou dobu nejsou nájemcem Hotelu Sport placeny příslušné platby za energie (služby), ale nikomu to nesdělil, v důsledku čehož také došlo k uvedené škodě. Rovněž výrok

o náhradě škody je správný, a to i s ohledem na probíhající insolvenční řízení společnosti JIRDOS, s. r. o. Závěrem státní zástupce navrhl, aby odvolání obžalovaného i poškozené PMŠ, a. s., byla podle § 256 trestního řádu zamítnuta jako nedůvodná.

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci (dále jen „krajský soud“) jako soud odvolací (§ 252 trestního řádu) úvodem shledal, že odvolání obžalovaného i poškozeného byla podána oprávněnými osobami (§ 246 odst. 1 písm. b/, d/ trestního řádu), v zákonné osmidenní lhůtě od doručení opisu rozsudku a na místě, kde lze takové podání učinit (§ 248 odst. 1 trestního řádu), přičemž splňují zákonem předepsané náležitosti (§ 249 trestního řádu). Současně krajský soud neshledal ani jiný důvod k zamítnutí nebo odmítnutí některého odvolání podle § 253 odst. 1, resp. podle § 253 odst. 3 trestního řádu z formálních důvodů bez věcného přezkoumání napadeného rozsudku a předcházejícího řízení.

Odvolací soud tedy z podnětu podaných opravných prostředků přezkoumal z hledisek uvedených v § 254 odst. 1, odst. 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti kterým byla podána odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení vydání napadeného rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že žádné z odvolání nelze posoudit jako důvodné.

Úvodem je třeba uvést, že v řízení, které rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud žádné podstatné vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obhajoby, tudíž nebyl dán ani jiný kasační důvod pro zrušení napadeného rozsudku ve smyslu ust. § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

Pokud dále jde o věcnou správnost napadeného rozsudku okresního soudu, pak v tomto ohledu shledal krajský soud odvolací námitky odvolatele nedůvodnými. Dokazování bylo nalézacím soudem nepochybně provedeno v rozsahu potřebném pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 2 odst. 5 trestního řádu, přičemž strany ani dalších nových důkazních návrhů neměly. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, okresní soud všechny provedené důkazy hodnotil po pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu. Samo odůvodnění napadeného rozsudku pak svým charakterem vyhovuje požadavkům ust. § 125 odst. 1 trestního řádu, neboť v něm okresní soud stručně vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, pokud si vzájemně odporovaly. Vyplývá z něj také, jak se soud vypořádal s obhajobou obžalovaného a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny, trestu i náhradě škody. Rovněž podle názoru odvolacího soudu výsledky dokazování svědčí bez pochybností o vině obžalovaného. Skutková zjištění učiněná nalézacím soudem odpovídají výsledkům provedeného dokazování, jsou logická a přiléhavá a tentýž závěr platí i o užití právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Z těchto důvodů je možno na odůvodnění napadeného rozsudku plně odkázat s tím, že v dalších pasážích odůvodnění tohoto rozhodnutí se bude odvolací soud zabývat jednotlivými odvolacími námitkami obžalovaného.

Soud II. stupně je tedy toho názoru, že odvolacím námitkám obžalovaného, které směřovaly do všech výroků napadeného rozsudku, nelze přisvědčit a je nutno je považovat za nedůvodné. Argumentaci obžalovaného odvolací soud posoudil veskrze jako opakování jeho obhajoby, která již byla uplatněna v rámci hlavního líčení před soudem I. stupně, a dále jako polemiku se zjištěními okresního soudu, s nimiž se však tento soud řádně vypořádal v rámci odůvodnění napadeného rozsudku.

Z pohledu krajského soudu tedy nelze učiněným závěrům okresního soudu o vině obžalovaného ničeho vytknout. Rovněž odvolací soud je toho názoru, že obžalovaný, který sice připouští, že o neplacení služeb ze strany nájemce Hotelu Sport věděl, nicméně svou vinu na trestné činnosti od počátku popírá, je ze svého protiprávního jednání bez jakýchkoli pochybností usvědčován nejen svědeckými výpověďmi jednatele JIRDOS, s. r. o., J. [redacted] D. [redacted] mladšího (podle něhož se zálohové platby podle smlouvy za služby neplatily, protože to po něm nikdy nebylo vyžadováno, ačkoli to smlouva uváděla), dále člena představenstva PMŠ, a. s., D. [redacted] M. [redacted] (podle jehož vyjádření sám obžalovaný v srpnu 2014 prohlásil, že za situaci bere plnou odpovědnost s tím, že daný problém neuhlídál), místopředsedy představenstva PMŠ, a. s., Ing. P. [redacted] S. [redacted] (který se vyjadřoval obdobně jako svědek M. [redacted]), předsedy představenstva PMŠ, a. s., Mgr. Z. [redacted] B. [redacted] (který ohledně neplacení služeb sice poukázal na primární odpovědnost společnosti JIRDOS, s. r. o., nicméně dále označil obžalovaného za osobu odpovědnou k řešení této problematiky, jakož i za osobu, která měla o situaci informovat představenstvo PMŠ, a. s., ale neučinila tak), nýbrž i dalšími důkazy, které tyto svědecké výpovědi podporují, resp. s nimi korespondují (kam patří zejména svědecké výpovědi M. [redacted] V. [redacted] administrativní pracovnice PMŠ, a. s., a J. [redacted] G. [redacted] (která externě vedla účetnictví PMŠ, a. s.), jakož i listinné důkazy (kam spadá zejména manažerská smlouva uzavřená mezi PMŠ, a. s., a obžalovaným (č. l. 424-425), navazující jmenovací dekret obžalovaného ředitelem PMŠ, a. s., dále nájemní smlouva ohledně Hotelu Sport, neuhrazené faktury za služby vystavené PMŠ, a. s., a další písemnosti uvedené na str. 12-13 napadeného rozsudku). Koneckonců i sám obžalovaný připustil, že o situaci jednal s J. [redacted] D. [redacted] starším i J. [redacted] D. [redacted] mladším a že stále spoléhal na jejich sliby o úhradě dluhů, přičemž své selhání spatřoval v tom, že nedokázal jejich přísliby dotáhnout do konce, tj. k úhradě jejich závazků.

Ke vzneseným námitkám obžalovaného, který primárně namítl, že se svým jednáním nedopustil žádného trestného činu, je třeba z hlediska znaků skutkové podstaty předmětného trestného činu podle § 220 trestního zákoníku uvést, že jeho objektem jsou *majetková práva v nejširším smyslu* a nepřímou je chráněn i zvláštní vztah důvěry mezi osobou, které patří určitý majetek, a tím, kdo je povinen ho opatrovat nebo spravovat. Předmětem útoku je zde cizí majetek, a to nejen věci, ale též další majetkové hodnoty. *Majetkem* ve smyslu § 220 se rozumí souhrn všech majetkových hodnot, tj. věcí, pohledávek a jiných práv a peněží ocenitelných jiných hodnot. Součástí majetku tak jsou i *jiné majetkové hodnoty*, jimiž se rozumí majetková práva nebo jiné peněží ocenitelné hodnoty, které nejsou věcmi a nevztahují se na ně ani ustanovení o věcech (§ 134 trestního zákoníku); jde zejména o pohledávky, obchodní podíly v obchodních společnostech, členské vklady v družstvech apod. Pokud jde o *pohledávky*, mohou být ze závazkových právních vztahů (např. z občanskoprávních, obchodních, pracovněprávních či jiných smluv) nebo vzniknout ze zákona (např. z titulu náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo z bezdůvodného obohacení); zpravidla je tak majetek tvořen *souhrnem všech aktiv* určitého právního subjektu, přičemž nezáleží ani na tom, zda jsou tyto majetkové hodnoty vedeny v účetnictví nebo v jiné evidenci či nikoli (v podrobnostech viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, 2183 s. a násl.).

Nahlíženo na danou věc touto optikou je pak s ohledem na výsledky dokazování nutno konstatovat, že samotná podstata trestné činnosti obžalovaného není nikterak složitá. Obžalovaný si byl jako ředitel společnosti PMŠ, a. s. (kdy tuto funkci navíc vykonával již od 1. 5. 1996, tudíž se v dané oblasti dobře orientoval) velmi dobře vědom toho, že nájemci Hotelu Sport J. [redacted] D. [redacted] a následně společnost JIRDOS, s. r. o., od roku 2006 po dobu cca 8 let nehradili ani smluvně dohodnuté zálohy na služby (vodné, stočné, elektřina, teplo) a ani

následně nehradili jednou ročně vystavené faktury za tyto služby, nicméně v tomto směru nečinil žádné kroky k nápravě a ani o tomto stavu neinformoval statutární orgán společnosti PMŠ, a. s., tj. představenstvo této společnosti, v důsledku čehož se vzniklá ztráta každoročně nadále prohlubovala, aniž by o tom statutární orgán společnosti věděl. Pokud obžalovaný namítal, že měl jako ředitel omezené pravomoci, že sám nebyl statutárním orgánem společnosti PMŠ, a. s., a ani nebyl statutárním orgánem této společnosti zmocněn k jednání za tuto společnost a že nemohl činit žádných úkonů ve vztahu k vymáhání dlužné částky a že podle bodu 9. manažerské smlouvy měl povinnost informovat představenstvo společnosti až při zániku funkce ředitele, tak je zřejmé, že ani tato jeho obhajoba nemůže obstát.

Již z povahy věci je zřejmé, že obžalovaný byl, jak bývá v těchto případech zcela obvyklé, představenstvem společnosti PMŠ, a. s., jmenován pro obchodní vedení společnosti do funkce jejího ředitele. I když tedy obžalovaný skutečně nebyl statutárním orgánem společnosti PMŠ, a. s., a podle pověření ze dne 16. 5. 2008 (č. l. 428 spisu) ani neměl pravomoc zastupovat společnost v soudních řízeních, je evidentní, že z titulu svého postavení měl zákoníkem práce uloženou a manažerskou smlouvou převzatou povinnost opatrovat, resp. spravovat majetek společnosti PMŠ, a. s. V této souvislosti lze odkázat na skutkovou větu napadeného rozsudku, kde je popsáno, jaká ustanovení manažerské smlouvy (zejména její bod 13.) a zákoníku práce obžalovaný porušil, kdy nad tento rámec je třeba dále poukázat i na bod 3. manažerské smlouvy, podle něhož byl obžalovaný zmocněn ke všem právním úkonům, k nimž při činnosti ředitele společnosti dochází. Z předmětného pověření představenstva ze dne 16. 5. 2008 navíc dále vyplývá, že obžalovaný byl v oblasti právní pověřen zastupováním společnosti mj. ve všech ostatních případech vyplývajících z uzavřených obchodních a ostatních smluv mezi společností a třetími subjekty. Krajský soud tak s odkazem na shora uvedené okolnosti jednoznačně odmítá názor obhajoby, že obžalovaný jako ředitel společnosti PMŠ, a. s., která byla pronajímatelem Hotelu Sport, neměl povinnost alespoň informovat představenstvo této společnosti, že ze strany nájemce nejsou dlouho plněny jeho závazky tak, aby poté představenstvo mohlo přijmout potřebná opatření. V této souvislosti lze pro názornost poznamenat, že kdo jiný než ředitel společnosti, by měl o vzniklém problému s dlouhodobým neplacením služeb nájemcem hotelu informovat statutární orgán společnosti, který ho do funkce jmenoval?! Krajský soud tak uzavírá, že to byl právě obžalovaný jako ředitel, který byl nositelem této povinnosti, již však nesplnil.

Na trestní odpovědnosti obžalovaného pak nemohou nic změnit ani následné kroky vedoucí k insolvenčnímu řízení společnosti JIRDOS, s. r. o. Stejně tak je pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného zcela nerozhodné, jestli byl provoz Hotelu Sport objektivně ztrátový (jak vyplývá ze znaleckého posudku společnosti Dolmen servis, s. r. o.) či nikoli, neboť obžalovanému není kladeno za vinu, že provoz hotelu generoval ztrátu, nýbrž skutečnost, že tuto vzniklou situaci dlouhodobě prakticky nijak neřešil, ač o ní věděl a ač to bylo z důvodu jeho postavení jeho povinností, v důsledku čehož se dluh stále zvyšoval až vznikl celkový dluh nájemce ve výši 7.695.468,90 Kč vůči pronajímateli společnosti PMŠ, a. s., který je nyní již zcela nedobytný.

Rovněž byla splněna podmínka, že pachatelem trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 trestního zákoníku může být jen tzv. speciální subjekt ve smyslu ust. § 114 odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný jako obchodní ředitel společnosti PMŠ, a. s., měl takové zvláštní postavení, z něhož vyplývaly jeho povinnosti opatrovat, resp. spravovat cizí majetek, tj. majetek společnosti PMŠ, a. s., kterým však nedostál.

Krajský soud tak v otázce viny uzavírá, že okresní soud jednání obžalovaného správně právně kvalifikoval, když jeho jednání posoudil jako zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, když obžalovaný porušil zákonem uloženou (viz např. R 25/2008) i smluvně převzatou povinnost spravovat cizí majetek, který obžalovaný spáchal nejméně v nepřímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, když z titulu svého postavení ředitele PMSŠ, a. s., věděl, že svým jednáním může porušit zájem chráněný trestním zákonem, a pro případ, že jej poruší, s tím byl srozuměn, čímž byla současně vyloučena možnost právně kvalifikovat jeho jednání toliko jako přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti podle § 221 trestního zákoníku, jak namítal obžalovaný.

Odvolací soud poté přezkoumal výrok o trestu napadeného rozsudku a ani ten vadným neshledal, když nalézací soud výstižně rozebral jednotlivé skutečnosti, k nimž v rámci ukládání trestu přihlížel. Okresní soud tak při rozhodování o trestu respektoval všechny zásady pro ukládání trestních sankcí zakotvené v ustanoveních § 37 trestního zákoníku a následujících. Nalézací soud byl při úvaze o druhu a výměře trestu správně veden hledisky uvedenými v ust. § 37 (obecné ustanovení pro ukládání trestů), § 38 trestního zákoníku (přiměřenost trestu) a dále § 39 odst. 1 trestního zákoníku (soudní individualizace trestu), a tedy při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro jeho budoucí život.

Po vyhodnocení všech okolností případu a skutečností významných pro rozhodnutí v rovině trestní sankce dospěl okresní soud s přihlédnutím k přitěžujícím i polehčujícím okolnostem ke správnému závěru, že na obžalovaného, který dosud nikdy nebyl soudně trestán, je možno působit trestem odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců.

Vzhledem k tomu, že okresní soud stanovil konkrétní výměru trestu na samé spodní hranici trestní sazby, která činí 2 léta až 8 let, nelze takový trest podle názoru krajského soudu v žádném případě označit jako nepřiměřeně přísný. Pokud jde o délku zkušební doby, jejíž zákonné rozpětí činí 1 rok až 5 let, tuto soud I. stupně stanovil opět při samé spodní hranici zákonného rozpětí. Krajský soud má za to, že takto stanovená zkušební doba odpovídá tomu, aby obžalovaný svým dalším chováním prokázal, že se v tomto případě jednalo o jeho ojedinělé vybočení z vedení řádného života a že účelu trestu bude dosaženo i bez jeho přímého výkonu.

Následně zbývalo vyřešit otázku, zda je k odvolání poškozeného možno napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody změnit a podle § 228 odst. 1 trestního řádu zavázat obžalovaného k náhradě škody, jak navrhl poškozený. Krajský soud pak na tomto místě připomíná, že podle ustálené judikatury odvolací soud nemůže vrátit věc soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí jen v části týkající se výroku o náhradě škody (viz R 36/1980-II.). Krajský soud tedy v rámci odvolacího řízení mohl pouze buď odvolání poškozeného zamítnout (jak nakonec učinil) nebo o nároku poškozené na náhradu škody meritorně rozhodnout, to ovšem jen za situace, pokud by pro takový postup byly splněny veškeré zákonné podmínky předepsané pro tento postup v ust. § 259 odst. 3 trestního řádu.

Podle názoru odvolacího soudu však v dané situaci, kdy probíhá insolvenční řízení ohledně společnosti JIRDOS, s. r. o., v rámci něhož byla předmětná pohledávka společnosti PMŠ, a. s., uplatněna, neměl krajský soud podmínky pro rozhodnutí podle § 228 odst. 1 trestního řádu o povinnosti obžalovaného k náhradě konkrétní výše škody, a proto odvolacímu soudu nezbylo, než odvolání poškozeného zamítnout. Dlužno podotknout, že je otázkou, zda a v jaké míře se na vzniku škody spolupodílela i činnost, resp. spíše nečinnost orgánů společnosti PMŠ, a. s. (zejména jejího představenstva či dozorčí rady jako kontrolního orgánu společnosti), kdy tato problematika by rovněž měla být řešena v případném občanskoprávním řízení.

Po projednání věci ve veřejném zasedání tedy dospěl krajský soud k závěru, že napadený rozsudek je zákonný a odůvodněný, a proto bylo třeba rozhodnout způsobem vyplývajícím z výrokové části tohoto usnesení.

P o u č e n í :

- I. Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí **j e** přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí odvolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 tr. řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Olomouc 23. 6. 2017

Vypracoval:
JUDr. M. [redacted] J. [redacted]

Za správnost vyhotovení:
I. [redacted] K. [redacted]

Mgr. A. [redacted] R. [redacted] v. r.
předseda senátu